

večina trsov odcvete, najkasneje pa do dne 11. julija.

Novi gasilski dom v Studencih pri Mariboru slovesno blagoslovljen. Stolni dekan g. dr. Fran Cukala je kot namestnik prevz. g. škofa zadnje nedeljo dopoldne slovesno blagoslovil novi gasilski dom v Studencih pri Mariboru, ki je stal 300.000 din. Popoldne je bila skupna gasilska vaja gasilskih čet župe Maribor desni breg.

Velika nova banovinska cesta na Pohorje. V nedeljo, 4. avgusta, bo prevz. g. knezoškof dr. I. J. Tomažič ali njegov namestnik blagoslovil novo pohorsko cesto, ki vodi iz Hoč preko Reke do Sv. Areha. Blagoslovitvi bo prisostvoval tudi g. ban dr. Marko Natlačen, ki bo cesto izročil svojemu namenu. Slovesnost se bo vršila ob vsakem vremenu. Začetek bo ob 9 dopoldne na začetku nove ceste v Reki pri Hočah. Blagoslovitev ceste se bo izvršila ob 10 na kraju ceste pod Sv. Arehom, nakar bo ob 11 pri Sv. Arehu služba božja pod milim nebom. Priprave za otvoritev ceste vrši skupno z Okrajnim cestnim odborom poseben pripravljalni odbor, v katerem so zastopniki tujskoprometnih in drugih organizacij. Že sedaj opozarjamo prijatelje zelene Pohorja na to lepo prireditve. Opozorjamo udeležence tudi na to, da vseh udeležencev nikakor ne bo mogoče z avtobusi prepeleti na kraj slovesnosti. Zato se naj vsak, ki želi vozilo na vrh Pohorja, prijavi Okrajnemu cestnemu odboru v Mariboru.

Nov vodovod. V št. Janžu pri Slovenjgradcu je bil slovesno blagoslovljen in izročen svojemu namenu nov vodovod, ki je stal 112 tisoč dinarjev.

Rekordno število birmancev v Ljutomerski dekaniji. Ljutomerska dekanija je bila peta in za to leto zadnja, v kateri se je delila letos sv. birma. Birmancev je bilo v tej dekaniji 4522, kar je rekordno število.

Izreden dogodek ob priliki birmovanja. Izreden dogodek je doživela ob priliki letošnjega birmovanja po Ljutomerski dekaniji župnija Mala Nedelja, kjer je podelil Prevzvišeni bogoslovcu subdiakonu Francu Lipičniku diakonat.

Nevaren ovinek bodo odstranili. Na glavni cesti od Sv. Jurja ob Ščavnici proti Ljutomeru je tik pod Sv. Duhom pri kraju Jamna pri Kocbekovem mlinu zelo nevaren klanec z ostrim ovinkom. Zoper to nevarno prometno oviro se posebno pritožujejo avtobusi, za katere je zelo nevarno. Opisani ovinek bodo odstranili ter zravnali in bo ves klanec odpadel. Merjenje in odmerjanje je že končano. Z delom bodo pričeli na jesen, ko bodo kmetje spravili poljske pridelke.

Nov premogovnik. Iz Črešnjic pri Frankolovem poročajo: Pri nas je zadel letos pristosledec Martin Korošec na tri plasti črnega premoga. Zaposlenih je že več delavcev, ki so nakopali nekaj vagonov premoga. Za novi premogovnik so pokazale zanimanje nekatere družbe iz Zagreba, ki so ponujale Korošcu odkupnino, na kar pa ta ni pristal. Ako se bo premogovnik razširil, bi bilo nujno potrebno, da bi se čim prej začela gradbena dela na cesti Črešnjice-Bukovje, za kar je na razpolago kredit 100.000 din.

G. ban otvoril novo cesto Šmartno-Vojnik. Zadnje nedeljo je bila po g. banu izročena prometu nova cesta Šmartno-Vojnik pri Celju. Za to cestno zvezo je tekla borba celih 45 let in znašajo gradbeni stroški 1.275.000 din. Ob 10 je bila v župnijski cerkvi v Šmartnem slovesna služba božja, katero je opravil novocerkovski g. dekan in kanonik Pavel Žagar. Sv. maše se je udeležil g. ban, g. okrajni načelnik, g. senator Mihelčič in še več drugih uglednih osebnosti iz Celja ter bližnje okolice. Po slovesnosti v cerkvi se je razvil sprevod do nove ceste. Pri slavlolu se je zbrala ljudska množica v pozdrav g. bana in odličnih gostov. Po odigranju državne himne je pozdravil g. bana šmartinski g. župan Jezeršek, za okraj pa g. Mihelčič. Blagoslovitev je opravil g. dekan Žagar, nakar je govoril g. ban. Njegove besede so bile od poslušalcev navdušeno sprejete. G. ban se je odpeljal po novi cesti v Vojnik, kjer so mu pripravili prigržen sprejem. Gostje so bili v Vojniku na kosilu, popoldne pa so si še ogledali novo cestno zvezo Brezovica-Dramlje, ki bo kmalu dograjena.

Pogrešan. Brodarja melanjskega broda pri Gornji Radgoni, 70 letnega Alojza Duha že teden dni pogrešajo. Zadnjič ga je videla nemška straža, ko je krmaril brod z nemške na jugoslovansko stran. Promet na tem brodu je zlasti zadnje leto znatno omejen ter obratuje le po potrebi. Domnevajo, da je Duh na brodu zadremal, zdrknil v Muro in utonil. Doma je bil iz Črešnjic pri Gornji Radgoni, bival pa je po prevaru stalno v Potrni (Laafeld) v Nemčiji, kjer ima svojo domačijo; pridržal pa si je jugoslovansko državljanstvo.

Požari

Nočni požar je izbruhnil na podstrešju hiše posestnika Kaučevića v Barislovcih pri Selah v ptujskem okraju. Poslopje je deloma pogorelo. V hiši je stanoval najemnik, kateri je oškodovan za 10.000 din.

Strela je udarila med nevihto v Količevem pri Domžalah v ljubljanski okolici v skladišče Bončeve tovarne za izdelavo papirja. Zgorela so tri

velika skladišča za surovine, vendar bo tovarna v glavnem obratovala naprej. Škoda je večmilijonska, a je krita z zavarovalnino.

Ob pol dveh v noči se je pojavil v Predosljah pri Kranju požar v gospodarskem posloppju gostilničarja in posestnika Janka Likozarja. Nesreča se je razmahnila tudi na sosednje gospodarsko poslopje posestnice Katarine Sajovic. Gasilec je uspel, da so omejili požar samo na dve posloppji. Škoda je le delno krita z zavarovalnino.

V Seščah pri št. Pavlu v Savinjski dolini je zgorela viničarija posestnika Antona Golovška. Škoda je za 10.000 din.

V Bukovju pri Slivnici v celjski okolici je začela goret strela na Guzejevi hiši. Gasilci so se omejili radi pomanjkanja vode na obrambo gospodarskega posloppja in svinjaka.

V Selu nad Polšnjikom na Kranjskem je zanel udar strele pod večer med nevihto gospodarsko poslopje posestniku Lojzetu Borišku. Ogenj je preskočil tudi na hišo ter ostala posloppja. Hišo so oteli domači in gasilci. Strela je ubila kravo in konja, zgorelo pa je radi hitrega seutja strehe devet glav živine. Pogorelec je oškodovan samo na živini za 30.000 din, vsa ostala škoda pa presega 100.000 din, ker je zgorela krma, razno orodje in vozovi. Zavarovalnina je malenkostna.

Ljubosumnost povzročila dvojen zločin. V Mariboru v Tomšičevem drevoedu je bil zagrešen zadnje dni ob desetih dopoldne iz ljubosumnosti dvojen zločin. V izdelovalnici papirnih vreč je bila med drugimi ženskimi močmi zaposlena tudi 17 letna Franciška Repinova, stanujoča v Smetanovi ulici. V delavnici se je pojavil nenadoma 21 letni mehanični pomočnik Oton Cvetko iz Limbuša pri Mariboru. Podal se je k Repinovi in spregovoril z njo par besed. Nato pa je potegnil samokres in ustrelil proti njej ter jo ranil v dlan na levi roki. Repinova je zbežala iz izdelovalnice, Cvetko pa za njo in je ustrelil še dvakrat. Druga krogla je zadela žrtev ljubosumja v vrat, tretja v levo bedro. Po treh zadetkih je bil Cvetko prepričan, da je opravil svoj posel in usmrtil izvoljenko. Nato si je končal sam življenje z dvema streloma v glavo. Repinovo so prepeljali reševalci v bolnišnico, kjer upajo, da si bo opomogla, ker njene poškodbe niso smrtonesne.

Vlom v stanovanje. Na Ormoški cesti v Ptujju je bilo vlomljeno v stanovanje trgovskega nastavljenca Avgusta Nudi, ki se mudi na orožnih vajah. Vlomilec je odnesel 5000 din gotovine in razno perilo.

Med vožnjo napaden in poškodovan. Ko se je 56 letni prekupčevalec z živino Ivan Svetlin z Anskega vrha pri Celju peljal v noči s stremi spremljevalci s tovornim avtomobilom iz Celja proti Ljubljani, ga je eden izmed spremljevalcev v Senovem pri Tuhinju napadel ter ga poškodoval po očesu in vsem telesu. Svetlina so oddali v celjsko bolnišnico.

Mlad ubijalec pred sodniki. V viničariji posestnika Senekoviča v Ruperčah pri Sv. Marjeti ob

Pripravil se je za skok. V naslednjem trenutku je skočil v tlečo žerjavico in zavpil:

»Roke kvišku, zaspanci! Kdor se premakne, dobi kroglo!«

Nato je naglo stopil iz žerjavice in se postavil pred može, ki so bili tako presenečeni in preplašeni radi nenadnega napada, da jim niti na misel ni prišlo, da bi vstali. V tem trenutku se je prikazal mesec izza oblakov in osvetlil može, ki so držali roke kvišku. Molče so strmeli v cev samokresa. Nato pa so se zagledali v obraz moža, ki jih je bil presenetil. Eden izmed njih je naposled dvignil glavo. Bil je grd, že starejši mož. Drobne oči je sovražno upiral v Erika.

»Oh! Orloga!« je začudeno vzkliknil Erik, ki skoraj ni hotel verjeti lastnim očem.

Ta je v onemogli jezi zaškrtal z zobmi. Erik ga je nekaj časa opazoval, potem pa je nadaljeval:

»Tako torej! Pred svetom se kažeš poštenjaka, skrivaj pa sodeluješ s tatovi. In tvoja hči, Anita, nas je hotela speljati na napačno sled. Zdaj razumem...«

Utihnil je in prezirljivo gledal Orlogo. Ta je naredil krettno, kakor da bi hotel vstati. Erik je naperil ce: samokresa proti njemu.

»Le mirno, prijatelj!« je dejal smehtljaje. »Ne prisili me, da bi te sam sodil.«

Erik je bil v veliki nevarnosti in je le osuplosti, ki jo je povzročil njegov nenadni pojav, pripisati, da se je

zanj stvar gladko iztekla. Lopovi so imeli samokrese za pasovi, a jim ni prišlo na misel, da bi naglo posegli po njih. Mladenič je skočil od enega do drugega in vsakemu vzel samokres in nož, ki sta tičala za pasom. Orožje je zmetal na kup.

»Zdaj pa naprej!« je velel. »Pojdite po tisti poti, po kateri ste prišli! Kdor spregovori kako besedo, bo dobil kroglo.«

Može so ubogali. Molče so vstali in drug za drugim zavili na ozko kamenito stezo, ki se je vila nad globino. Paziti so morali, da ne bi zdrknili v prepad.

Erik jim je sledil. Njegov načrt je bil jasen: lopove pred seboj imeti in v dolini, izza njihovih hrbtov, ki bi mu služili za kritje, napasti ostale. Drzen načrt, a ni mu preostalo nič drugega, če je hotel živino v zadnjem trenutku rešiti. In od tistega trenutka, ko je doznal za vlogo, ki jo je igrala Anita Orloga pri stvari, je bil še bolj odločen.

Mladenič je naredil tri, štiri korake in tedaj — je zagrmel strel. V tej ozki dolini, med visokimi skalnatimi stenami je odmeval ko topovski strel. Odmev se je podesetoril. Erik je slišal, da mu je mimo ušesa žvižgala krogla. Takoj je odgovoril s strelom, pomerivši na senco, ki se je prikazala izza neke skale in se naglo vzpenjala navzgor po skalah, ki so tvorile neke vrste naravne stopnice. Prej teh stopnic ni bil opazil, ker je opazoval samo lopove, ki so bili pri ognju.

(Dalje sledi)

šče krstno ime je Marija. Marij so našeli kakih 91 milijonov.

Sedanja vojna grozi z iztrebljenjem nekaterih živali. Žrtev svetovne vojne so postali znameniti zobri iz poljskega pragozda pri Bialowecu na Poljskem. Tudi drugi ostanki teh živali so tedaj skoro popolnoma izginili. Vojna na Norveškem preti zavoljo glada, sekanja gozdov in drugih neprilik drugim redkim vrstam živali. Na prvem mestu je tu imenovati evropskega losa, ki ga je dobiti razen v Vzhodni Prusiji, v Rusiji in Sibiriji zlasti v nekaterih delih Skandinavije. Medtem ko je bil tu ponekod pod strogo zaščito, so smeli drugod v zelo omejenem času streljati samec. V zadnjih letih so na Norveškem ustrelili letno po-

Pesnici je bila 28. aprila družba fantov in mož. Natepel se je med nje vinjeni Karel Puhner, ki je izzival in je raztrgal obleko 20 letnemu Francu Stanerju iz Ruperč. Puhner se je pa tako napil, da je slednjič omahnil pred viničarijo, padel ter zaspal. Dva sta ga dvignila in spravila v bližnji listnjak. V noči pa je stopil v listnjak Staner in

je začel preiskovati spečega Puhnerja, če ne bi imel v kakem žepu samokres. Puhner se je prebudil in je z nogo sunil od sebe Stanerja. Breznenji je v jezi zabodel z nožem pod koleno Puhnerja, kateremu je presekalo žilo odvodnico in je ta izkrvavel. Staner je bil v minulem tednu v Mariboru obsojen na štiri leta strogega zapora.

Kratke tedenske novice

Naš notranji minister dr. Mihaldžič je odstopil. Notranjega ministra zastopa ministrski predsednik Dragiša Cvetkovič.

Za pomočnika prosvetnega ministra je bil imenovan Boško Bogdanovič, doslej načelnik političnega oddelka v predsedništvu vlade. G. Bogdanovič je po poklicu profesor, časnikar in že 30 let prosvetni delavec.

Prvi sovjetski poslanik v Jugoslaviji Aleksander Andrejevič Pljutnikov je prispel zadnje nedelje z vsem osebjem poslanštva v Beograd. Ta dan je bil vzpostavljen stik med našim in sovjetskim tiskom.

V Berlin odpotuje ta teden odposlanstvo naše vlade, da se posvetuje z zastopniki nemške vlade o obnovi gospodarskega prometa z Norveško, Dansko, Poljsko, Nizozemsko, Belgijo, Luksemburško ter severno Francijo, ki so zasedene od Nemčije.

Mažarski pravosodni minister dr. Radoczay je obiskal v minulem tednu Beograd in je bil sprejet na merodajnih mestih.

Romunski kralj Karel bo najbrž obiskal Rim, da se posvetuje z Italijansko vlado glede bodočega položaja Romunije.

Tatarskova romunska vlada je odstopila. Novo vlado je sestavil bivši zunanji minister Gligurtu iz desetih članov Železne garde, petih generalov, petih desničarjev; v vladi je tudi en Nemec kot minister za narodne manjšine.

Zgoraj omenjena Gligurtova vlada je bila dne 8. julija že v krizi, ker so odstopili štirje člani Železne garde. Novo vlado bo sestavil general Antonescu iz železnih gardistov.

Francoska vlada je določila za svoj sedež zdraviliško mesto Vichy, ki razpolaga z velikimi hoteli, z raznimi udobnostmi in ugodnimi zvezami.

Francija je prekinila diplomatske zveze z Anglijo radi napada angleške mornarice na francosko v Oranu.

Francoski so izročili Nemcem vse ujete nemške častnike in vojake, kakor je določeno v pogodbi o premirju. Med ujetniki je bilo veliko nemških letalcev, ki bodo takoj stopili spet v akcijo.

Francija je začela odpustiti vojake po določenih pogodbah o premirju. Doslej so odpustili letnika 1914 in 1915. Nadaljnji letniki bodo sledili. V prvi vrsti pa odpustajo poljedelce.

Anglija se temeljito pripravlja na obrambo. V Ameriko odvažajo žene in otroke, moški so pa vsi na delu za obrambo. Kopljejo strelske järke in gradijo obrambne nasipe.

Danska vlada je bila 5. julija preosnovana in je bil istočasno izvedena združitev glavnih strank v eno veliko delovno skupino. Število danskih ministrov je bilo zmanjšano od 18 na 12.

Ruski komisar za petrolejsko industrijo jud Lazar Kaganovič, Stalinov svak, je razrešen svojih dolžnosti in je bil imenovan na njegovo mesto Sedin.

Tri leta so minula 7. julija, odkar se je zgodil v Šangaju na mostu Marka Pola spopad, ki je bil povod za sedanjo japonsko-kitajsko vojno.

Voditelj Arabcev v Siriji je bil umorjen. To dejanje bo najbrž povzročilo oborožen spopad med Arabci in francoskimi četami.

80 letni jubilej Mohorjeve družbe

Pretežno večino starejših kmečkih ljudi vežejo na Mohorjevo družbo najlepši in hvaležni spomini.

Praznični zimski večeri

Pri naši hiši smo čakali z veliko nestrpnostjo na Mohorjeve knjige, katere so priromale na župnijo v zimskem času z dolgimi večeri. Ko so bile težko pričakovane knjige v hiši, so pričeli za vse številne družinske člane pravi praznični večeri, kateri so bili vedno prekratki in smo se pogovarjali o njih tudi v drugih letnih časih, dokler se niso zopet vrnili s prihodom novih Mohorjevih knjig.

Čitanje Mohorjevih knjig

Došle knjige sta najprej pregledala oče ter mati in odločila, ali bomo najprej zvedeli, kaj prinaša poučnega ter zabavnega novi »Koledar« ali »Večernice«. Po tej odločitvi je sedla rano zvečer k veliki družinski mizi mati in rekla: »Najprej boste slišali krajšo povest iz Koledarja.« Mati je čitala s prijetnim naglasom, kakor bi pripovedovala. Ko je odprla knjigo, smo zapičili vsi svoje poglede v njeno usta in komaj čakali začetka težko pričakovane povesti. Mati je neumorno čitala več ur, dokler ni oče dejal: »Za nočjo dovolj! Jutri bo še en večer. Pojdimo spat in bomo sanjali o povesti, katero nam je mama čitala.«

Pri poslušanju Mohorjevega čtiva ni nihče zadremal, četudi se je večkrat branje zavleklo pozno v noč. Ako se je materi preveč osušil jezik in jo je že praskalo po grlu radi predolgega izgovarjanja, jo je zamenjal za nekaj časa tisti, ki je za njo najbolj zadel čitanje.

Na opisani način smo se seznanili z vsebino Mohorjevih pripovednih knjig. Poslušanje povesti smo spremljali z odkritim ter glasnim veseljem in celo s solzami, kadar je šlo za žalost vzbujajoče opise.

Ko so bile povesti prečitane, smo še dokaj večerov razpravljali o vsebini, ki nam je prešla v kri ter v meso.

Mohorjeve knjige podlaga za podeželske knjižnice

Oče je prečitane knjige skrbno shranil v omaro in v poletnem času je večkrat pogledal

v Koledar, kadar mu je bilo na tem, da bi se poučil o vremenu. Zelo obrabljene so bile vezane knjige o Kneippovem načinu zdravljenja, o živalskih boleznih, o koristnih ter škodljivih rastlinah itd.

V izgubo ni šla pri naši hiši nobena Mohorjeva knjiga. Skrbno so bile spravljene v veliki omari, katere ni smel nikdo odkleniti brez očetovega ali materinega dovoljenja.

Ustanovitev bralnega društva v naši župniji je tako vplivala na očetovo štedljivost, da je podaril vse nad 20 let skrbno shranjane Mohorjeve knjige novorojenemu društvu, ki je imelo koj na razpolago številno poučno in zabavno knjižnico.

Prepričan sem, da so knjige Mohorjeve družbe slično kakor v moji rojstni hiši krajšale dolge zimске večere tudi po številnih drugih naših kmečkih domovih. Mohorjeve knjige so tvorile v dobi snovanja izobraževalnih društev začetek kmečkih knjižnic, a so tudi danes dobrodošle.

Mohorjeva družba največja dobrotnica

S sigurnostjo lahko trdim, da ne najdetestarejšega človeka, kateremu je tekla zibelka v krščanski kmečki hiši, ki bi se ne spominjal s hvaležnostjo na poučno in zabavno, kar je zajemal v mladosti iz Mohorjevih knjig. Največjega pomena pa so bile in bodo ostale Mohorjeve knjige za naše podeželske knjižnice. Nikakor ni pretirana trditev, da ni slovenskemu narodu nobena družba toliko koristila, kakor Mohorjeva v vlogi narodne buditeljice ter najboljše učiteljice na vseh poljih.

Ta Slovencem najkoristnejša družba je obhajala 5. julija svojo častiljivo 80 letnico, na katero je po vsej pravici lahko ponosna, ker je slovenskemu narodu dala vse, kar koli je potreboval poučnega in zabavnega v težkih desetletjih pod nemškim gospodstvom do osvoboditve pod Jugoslavijo.

Dolžnost vsakega pravega Slovenca je, da si ob 80 letnem jubileju Mohorjeve družbe vtisne trajno v spomin kratek življenjepisa največje slovenske dobrotnice.

Življenjepisa

Mohorjeva knjižna družba je bila ustanovljena leta 1860. v Celovcu na Slomšekovo po-

vpredno tisoč losov. Zaščitni parki so skrbeli, da tej kakor tudi drugim redkim živalskim vrstam ni pretila popolna iztrebitve. Med drugimi redkimi živalskimi vrstami, ki so jih na Norveškem strogo ščitili, bi bilo omeniti zlasti razne ujede in morske ptice.

161.000 km zaplenjenih črev. Angleška admiraliteta je te dni v Londonu na javni dražbi prodala 161.000 km črev za klobase. Čreva so zaplenile angleške ladje na prevoznih ladjah, ki so bile namenjene v Nemčijo. Pošiljatev je prišla z Bližnjega Vzhoda. Če bi ta čreva napolnili z mesom, bi prišlo na vsakega prebivalca Anglije 35 klobas.

Opica in vrana posnemata človeka v kajenju. Med živalmi, ki so znae zavoljo svojega daru

Mogočni Jurij

Povest iz domačih hribov

*

Nekaj dni nato so se razširile govorice, da doktor svojega rdečega nosa ni tako nevreden, kakor bi kdo menil, ampak da ga ima po pravici, da je skrit pijanec, ki se ga na večer tako naleze, da ga ponoči sploh ni mogoče k bolnikom klicati. Da je čez glavo zadolžen in da za svojo lekarno že nima več s čim zdravil kupovati. Zaradi pijače gotovo vem, da je vse zlagano. Kak glažek ga sicer rad pogoltno, pijanec pa ni. Tisti rdeči nos je dobil, ko je moral v hudi zimi ponoči k neki porodnici. Zdaj ga zaradi njegove požrtvovalnosti po jezikih vlačijo. Ne le jaz, tudi drugi so vedeli povedati, da je doktor trezen človek; hudobni jeziki ga pa le ne nehajo obrekovati.

V tem času se mi je zgodila nesreča. Doktorju je bilo očitno mnogo na tem, da nosim prstan, ki mi ga je dal. Že kar v začetku je rekel, da, kadar ga ne bo več videl na moji roki, bo tedaj vedel, da ga ne maram več, in vsakokrat je bil njegov prvi pogled na mojo roko. Meni se zdi, da je v tej reči kar babjeveren. Neki dan sva morali z Lino pet težkih zabojev zanesti pod streho. Da bi se mi prstan ne obdrnil, sem ga snela in položila na stopnicah v zid. Nihče drug tega ni mogel videti kakor

11 Lina in Tvoj brat Urh. Ko sem hotela prstan spet nataktniti, ga ni bilo nikjer več. Zagnala sem krik in dejala Lini in Urhu, naj ne uganjata takih norcev. Oba sta sveto trdila, da nista imela prstana v roki, in sta mi pomagala iskati. Malo pozneje je vedel Tvoj brat povedati, da je bil neki popotni v trgovini, kjer si je tobak kupil; morda je ta ukradel prstan. Hitela sem k orožnikom, pa niso nikjer nič izvedeli o kakem tujcu. Bilo mi je zelo žal prstana, ali še bolj me je peklo, ker sem si morala misliti, da mi bo doktor Silan izgubo zelo zamermil. Šla sem v mesto, da bi si bila drugega takega kupila in tako pred doktorjem zatajila, da sem njegovega izgubila. Ali v vsem mestu ni bilo ne takega ne podobnega. Ko sem se s pošto domov vozila, je poštar konje pri nekem koritu blizu Bistrice ustavil, da bi jih napojil. Prav tedaj je prihitel po stezi dol sem doktor in, ko me je ugledal, mi je že od daleč pomahal. Tako sem se ga ustrašila, da sem se obrnila v stran in naredila, kakor da ga nisem opazila. Vtem so konji potegnili in voz je oddrdral. Seveda sem se kmalu zavedela, da sem napravila veliko neumnost; ali pomagati se ni dalo več. Drugi dan sem se spravljala, da bi bila doktorju pisala in mu vse razložila. Napisala sem dve strani, pa sem vse raztrgala in znova začela in spet vse raztrgala; zdelo se mi je, da pač na papirju ni tako, kakor mi je v srcu. Pustila sem pisanje in se vdala upanju, da bo doktor danes ali jutri gotovo prišel in se bova zgovorila. Minul